

מֹשֶׁה וְהַסֵּנָה הַבּוֹעֵר

המפגש הגדול של מֹשֶׁה רבנו עם בורא עולם

נלמד יחד את ספור השליחות הגדולה,
מתוך אמונה ואהבת השם!

הַרוּעָה הַנֶּאֱמָן וְהָאוֹהֶב

מֹשֶׁה רִבְּנוּ הִיא רוּעָה
צֹאן שֶׁל יִתְרוֹ חוֹתָנוּ.

הוא דאג לכל כבשה לאכל
עשב טוב ולשתות בבטחה.

בְּכָל יוֹם הוּא הַתְּפִלָּה לָהּ
וְהוֹדָה לוֹ עַל הַטֶּבֶע הַנִּפְלָא.

מִי שֶׁמֵּרַחַם עַל בְּרִיּוֹתָיו שֶׁל ה' – ה' אוֹהֵב אוֹתוֹ!

מַגִּיעִים לְהַר הָאֱלֹהִים

3. יִרְאֵת שָׁמַיִם: מֹשֶׁה
מִרְגִּישׁ שֶׁזֶהוּ מָקוֹם קָדוֹשׁ,
וְלִבּוֹ הִתְמַלָּא בִּירְאָה.

2. הַמָּקוֹם הַקָּדוֹשׁ: הוּא
מַגִּיעַ אֶל הַר חוֹרֵב (הַר סִינַי).

1. הַמְדַּבֵּר: מֹשֶׁה
מִרְחִיק אֶת הַצֹּאן
מִגִּזְלֵי וּמֵאֲנָשִׁים.

פֶּלֶא עֲצוֹם בַּמִּדְבָּר!

משה רואה מראה נפלא ומוזר:
סנה קטן בוער באש חזקה...
אבל הסנה איננו אוכל! (לא
נשרף). העלים נשארו ירוקים
וטריים – נס גלוי מאת ה'!

מֹשֶׁה מִתְקָרֵב בְּפִלְיָאָה

מֹשֶׁה עָצַר מִמְּלֹאכָתוֹ וְהִבִּיט בְּתַמִּיחָה.
מִדּוּעַ לֹא יִבְעַר הַסֵּנֶה? שָׁאַל מֹשֶׁה.
הוּא הִחְלִיט לִגְשֹׁת קָרוֹב יוֹתֵר כְּדִי
לִרְאוֹת אֶת הָאֵל שֶׁעָשָׂה הַבוֹרָא.

מֹשֶׁה! מֹשֶׁה!

לִפְתָּע, קוֹל חֲזָק וְקָדוֹשׁ קוֹרָא אֵלָיו
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ! מֹשֶׁה שׁוֹמֵעַ אֶת שְׁמוֹ.
פּוֹעֵם בְּחֲזָקָה... מִי קוֹרָא לוֹ בַּמִּדְבָּר?
וּמֹשֶׁה, מָלֵא בְּאַמוּנָה, עוֹנֶה מִיד לְקוֹל הַשֵּׁם:
הִנְנִי! (אֲנִי כָּאן, מוֹכֵן לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנְךָ!).

הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו – אֲדַמֶּת קִדְּשׁ הוּא!

הַקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא אָמַר לְמֹשֶׁה:
אַל תִּקְרַב הֵלּוֹם! (אַל תִּתְקַרֵּב).
נֶעֱלֶיךָ (הֵסֵר) נְעָלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ.

הַהֶסְבֵּר שָׁלָנוּ: מֹשֶׁה מֵבִין שֶׁהוּא עוֹמֵד מוֹל
מֶלֶךְ בַּמַּלְכֵי הַמַּלְכִּים. הוּא מִסִּיר אֶת
נְעָלָיו בִּירְאֵת שָׁמַיִם עֲצוּמָה.

אלהי אברהם, יצחק ויעקב

הקול הקדוש אמר: אָנֹכִי אֱלֹהֵי אָבִיךָ...
משה מיד מסתיר את פניו. הוא מפחד ומתבייש
להביט אל מקום השכינה הקדושה.

**משה מלמד אותנו
מהי יראת ה' אמתית!**

ה' שומע את תפלת ישראל

1. הצער במצרים:
ראיתי את עני עמי...
ואת צעקתם שמעתי.
(ה' תמיד אוהב
ושומע אותנו!)

2. ההבטחה להצלה:
ה' מבטיח להצילם
ולהעלותם לארץ
ישראל הקדושה, ארץ
זבת חלב ודבש.

3. השליחות:
לכה ואשלחך
אל פרעה...
והוצא את בני
ישראל!

מי אנכי כי אילך אל פרעה?

מֹשֶׁה הָיָה הָאָדָם הָעָנִי (צָנוֹעַ)
בְּיוֹתֵר בְּעוֹלָם!

הוא נִחְרַד וְשָׁאַל: אֵיךְ אֲנִי, רוֹעַ
רוֹעֵה צֹאן פְּשׁוּט, יָכוֹל לָלֶכֶת
לְמֶלֶךְ הַחֲזָק בְּעוֹלָם?

מֹשֶׁה לֹא חָפֵשׁ כְּבוֹד. הוּא
רַק רָצָה לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן ה'!

הַכַּחַ מַגִּיעַ מֵהַנֶּשֶׁם!

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַרְגִּיעַ אֶת מֹשֶׁה
מֹשֶׁה וּמִבְטִיחַ לוֹ: כִּי אֶהְיֶה עִמָּךְ!
(אֲנִי אֲשָׁמֵר עָלֶיךָ וְאַתָּן לָךְ כַּחַ).
זֶה הָאֵת (הַסִּימָן) שֶׁהַשְּׁלִיחוֹת
תִּצְלִיחַ: כַּאֲשֶׁר עִם יִשְׂרָאֵל יֵצֵא
מִמִּצְרַיִם, הֵם יִגִּיעוּ לְהַר סִינַי,
יִקְבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה וְיַעֲבֹדוּ אֶת ה'!

נִשְׁמוּ נֶשְׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

מֹשֶׁה שָׁאַל: מָה אֶגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּשִׁישְׁאֻלוּ מִי שְׁלַח אוֹתִי?
וְה' עָנָה בְּשֵׁם קָדוֹשׁ הַמְּרֹאָה
שֶׁהוּא תָּמִיד אִתָּנוּ:
אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה אֲנִי הֵייתִי עִם
אֲבוֹתֵיכֶם, אֲנִי אֶתְכֶם עַכְשָׁו
בַּצָּרָה, וְאֲנִי אֱהִיָּה אִתְּכֶם לְעוֹלָם!

נְשֹׁאָה נִסִּים מִן הַשָּׁמַיִם

מִנְּשֵׁה חֲשֵׁשׁ שָׁבָנִי יִשְׂרָאֵל לֹא יֶאֱמִינוּ. ה' נָתַן לוֹ 3 אוֹתוֹת (נִסִּים):

1. הַמָּטֶה הַפְּלִאִי:
הַמָּטֶה שֶׁל מֹשֶׁה הִפָּךְ לְנָחָשׁ,
וְאִז חָזַר לְהִיּוֹת מָטֶה.

2. הַיָּד שֶׁהִלְבִּינָה:
יָדוֹ שֶׁל מֹשֶׁה הִפָּכָה
לְבָנָה כַּשֵּׁלֶג, וְאִז נִרְפְּאָה.

3. מַיִם לְדָם:
הַמַּיִם מִן הַיַּיָּאוֹר
יִהְיוּ לְדָם.

(בְּכֹךָ יִבִּינוּ הָעָם כִּי ה' מַשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם!)

מוֹכֵן לַמַּעַן עַם יִשְׂרָאֵל וּלְמַעַן הַנֶּשֶׁם!

מֹשֶׁה מִקְבֵּל עָלָיו אֶת הַשְּׁלִיחוֹת
הַחֲשׂוּבָה בִּיּוֹתֵר בַּהִיסְטוֹרִיָּה:
לְהוֹצִיא אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם,
וּלְהוֹבִיל אוֹתָם לְעֻקְבַּלֹת הַתּוֹרָה!
הוּא בּוֹטֵחַ בַּה' שֶׁיִּתֵּן לוֹ אֶת הַכֹּחַ.

מָה אֲנַחְנוּ לִלְמֹדִים מִמֶּשֶׁה רַבֵּנוּ?

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בּוֹחֵר
דּוֹקָא בְּאַנְשִׁים פְּשׁוּטִים וְעֲנָוִים
כְּיָדָיו לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים עֲצוּמִים,
וְתַמִּיד נוֹתֵן לָהֶם כֹּחַ לַעֲמֹד
בַּמְּשִׁימָה עַל יְדֵי תַּפְלָה וְאַמוּנָה!

? שאלה לדיון בכתה: למה לדעתכם בחר ה' להופיע למשה דוקא בסנה
(שיח קטן ופשוט שבוער) ולא בעץ ענק או בארמון? מה ה' רצה לרמז לנו?